

Trójaiak, Szikamberek, Szikánok, Frankok... II.

„*ahh(a)=ada=tta aladi // awinta Wiluśadi*”

Amidőn a tengerről, Wiluśašból eljövének...

(Istanuwa város szertartási szövegei között fennmaradt
egy a XVI. században keletkezett rituálé részlete.)

A magyarországi szikamberek

A frankok mitikus történelmével foglalkozó francia történészek a szikánok II. csoportjaként azonosítják, illetve pannóniai szikamberekként tartják számon ezt a népágot. A fent említett Jean Lemaire mester a belga krónika írója a geldriai frankokat a magyarországi bryce-ektől (*Bryces de Pannonie* / ejtsd: brisz) - ez a szikamber népnév egyik változata – származtatja;

„*D’eux sont sortis les peuples sicambrois
C’est à savoir les Hongres et Gueldrois.*”

Ismerkedjünk meg a Kr.e. V. században a Kárpát-medence dél-nyugati részében letelepedett az őslakossággal békében élő néppel és szokásaival Hérodotosz tudósításából; -, Csupán annyit tudtam meg, hogy az Isztroszon túl vannak még emberek, akiket *Sigunnoknak* (Sicun= Sican VJK) hívnak és ***méd ruhát hordanak*** / *und medische kleidung trügen*/. ***Lovaik teste bolyhos, a sörényük öt ujj hosszú, azonban kicsik, tompa orrúak és túl gyengék arra, hogy embert vigyenek, azonban kocsi eléfogva nagyon gyorsak, ezért az ottani emberek kocsin utaznak.*** Országuk egészen közel az Adria mellett lakó Enétekig terjed. *Úgy hírlik Médiából származnak* /”*Sie wollen aus Medien stammen*”: de hogy miként jöttek Médiából ide, azt nem tudom elgondolni. Az idők folyamán minden lehetséges, a liguroknál, akik Massalia fölött laknak, sigunnoknak hívják a szatócsokat, a ciprusiaknál pedig a lándzsát (szigonyt, VJK).”

Hérodotosz feljegyzését illik komolyan venni, bár feltevései néha hibákat hordoznak, ennek magyarázata az, hogy sok dolgot kereskedők, utazók elmondásából ismert meg és tett írásba, ezért nem árt mérlegelni szavait.

A fenti lejegyzésből kitűnik, hogy a Dunán túl élő magukat szikunoknak (szikánoknak) nevező nép viseletében médiái módon öltözködik, jó részt kereskedelemmel foglalkozik (a ligurok „szatócsaikat” *sigunnoknak* nevezik), lovait nem lovagolja, hanem kocsi elé fogatolva használja és így utazik. Lovaik leírásából egy őshonos magyarfajtaként számon tartott lófajtára ismerünk; a *gidránra*. Az a tény, hogy a ciprusiaknál ez a népnév ismeretes egy tárgyra vonatkoztatva, a ruhaviseletükön kívül, szintén a Kis-ázsiai térséghez köti a származásukat.

„Miként jöttek Médiából ide...” veti fel a kérdést Hérodotosz. Évszázadok múltán e kérdésre Gérard de Sède felel meg a „*Race fabuleuse / extra-terrestres et mythologie mérovingienne*” című könyvének egyik fejezetében. Először - írja - kelet felé indultak a Don alsó folyásához, aztán nyugat felé a Duna deltájához, majd a Duna vonalán bejutván a Kárpát-medencébe feljutottak a Duna – Dráva - Száva közére, ahol letelepedtek és e terület népnévükről, latinul, Francochoriumnak vagy „frankok országának” neveztetett.

1. – Francio (Francia) király felépítteti Szikambriát / Grandes Chroniques de France 1. folia
2. – I. Clovis (Klodvig) király megkeresztelése / Grandes Chroniques de France
3. – Ethnogenetikus táblázat Gérard de Sède könyve alapján

Nem mulasztja el közölni azt sem, hogy a régi Buda térségében várost alapítottak, amelyet egy másik, egyidejűleg használatos népnévükről; Szikambriának neveztek el. Krisztus után a III. században már a Rajna középső folyásánál találkozunk velük, ahol a germán törzsek fölött meghatározó, vezető szerepet töltöttek be; ők adták a mindenkori szakrális uralkodót és a száli törvények által erős jogállamot hoztak létre. A Római Birodalommal hosszú évszázadokon keresztül vívott szakadatlan harcban katonailag megerősödve a V. század elején, átkelven a Rajnán, betörték Galliába, ahol rövid időn belül erős királyságot alapítottak.

A Merovingok

A szakrális királyi dinasztia névadója Mérovée (Merouweg, Merovech vagy Meroveus)) (448-458) I. Clovis (Clodvig) apja volt. A legenda szerint; *Mérovée anyja sokáig nem volt képes foganni és ez nagyon keserűvé tette Clodion királyt, aki örökösöt várt tőle. De az égiek látomás útján hírhozót küldtek és megjelentették a királynénak eljövendő fiának születését. A királyi pár örvendve fogadta az üzenetet és nem sokára a felséges asszony áldott állapotba jutott. Egy forró nap délutánján miközben az óceán fövenyén sétált arra gondolt, hogy megmártózik a hűs habokban és a gondolatot tett követte. Egyenletes karcsapásokkal szelte a hullámokat, amikor számára váratlanul felbukkant az oldalán egy soha nem látott alakban a Teremtő Isten és ölelésével újra életet fakasztott az asszony méhéből. Így lett égi Atyja és földi apja is egyszerre Mérovée-nak, aki felnövekedvén, a frankok „táltos” és „csodatévő” királyává vált.*

Eddig a legenda. - A meroving királyok Noé-ra, mint ősapjukra tekintettek s ugyanakkor a régi trójaiak leszármazottjainak is tartották magukat és népüket. Úgy hagyományozták utódaikra, hogy népük nagy része elhagyván Arkádiát (*Gallileát, a mai Palesztinát*) Trója mellett harcolt a hellének ellen. Népük neve a bibliában; „benjamita”-ként szerepel. A *benjaminok* egyik nemzetségét; Béla nemzetségének hívták (*l'un des clans de benjamin s'appelaient le clan de Béla*). Egy görög mítosz szerint Béla fia Dana (Tana) Hellászba költözött ötven leánya kíséretében s általuk terjesztette el a honi szokásokat és kultúrát a hellén földön.

Talán rámutathatunk arra az érdekes, ámde törvényszerű tényre, hogy e „szent” királyi dinasztia is alig több mint háromszáz évig uralkodott (Kr.u. 448-751-ig). Jól láthatóan az égi terek időszámítása ennyi időt szabott a szakrális királyságoknak, míg a száli frank merovingoké elgyengült a hatalmi beharcok következtében, addig a szkíta-hun-magyar „Turul” nemzetség idegenkezűség által halt ki fiágon.

A szikamberek tulajdonságjelző előnevei

Szent Rémy érsek Kr.u. 496-ban, a száli franc-ok királyát; Clovis-t a következő szavak kíséretében kereszteli meg a római hitre; *„Courbez la tête fier sicambre... Hajtsd meg fejedet büszke szikamber, égesd el, amit eddig imádtál és imádd, amit eddig elégettél!”*

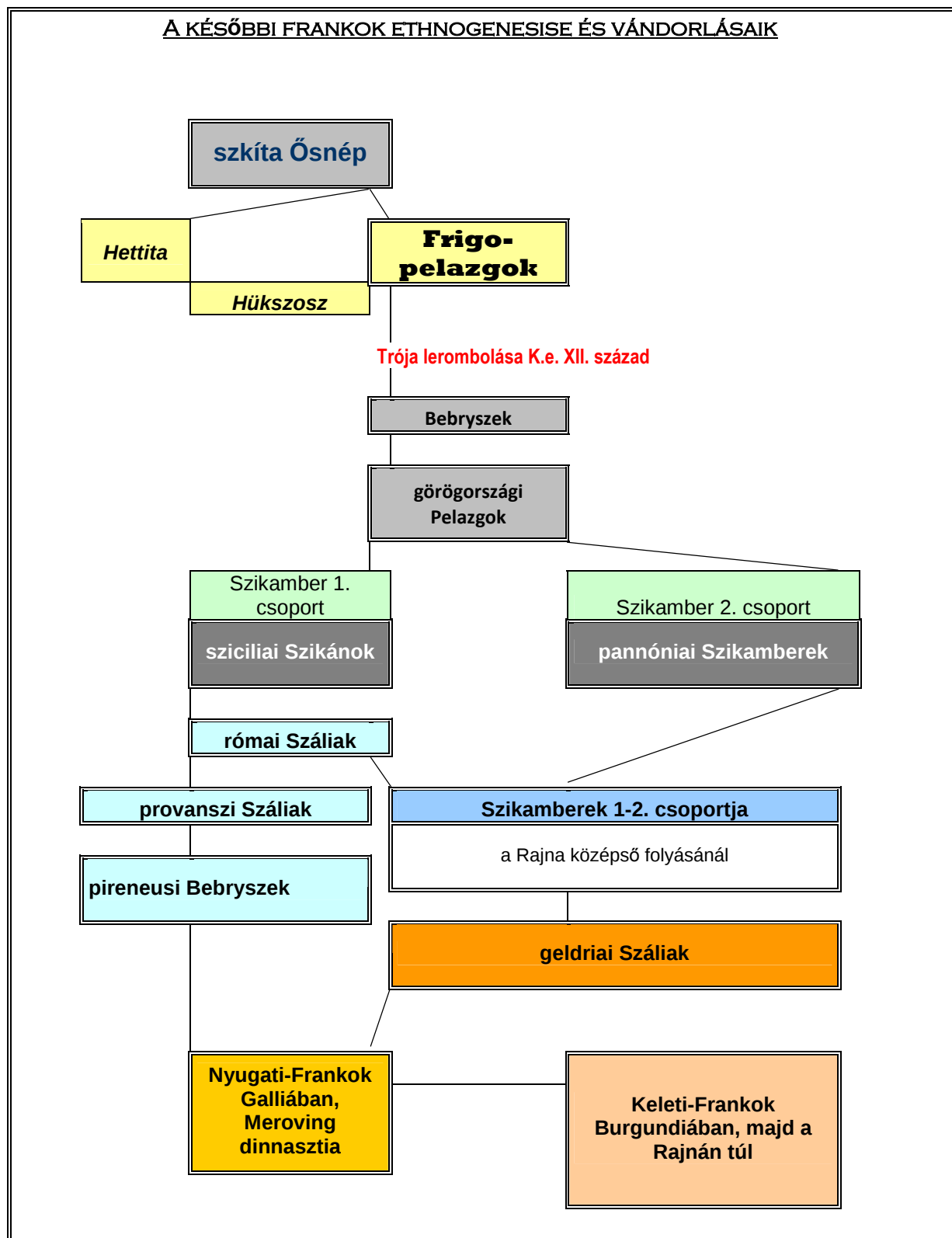
„Fier sicambres” = büszke, öntudatos szikamberek, **„les Hougas”** = eszesek, értelmesek, intelligensek.

Míg a szikamber népnév megőrződött az egész Meroving síkság következő helységneveiben; a Bruxelles melletti *Bois de Cambre*, a Somme megyei *Cambron* és a Pas-de-Calais-i *Cambrin*, addig a Hougas előnév is számos földrajzi elnevezésben van jelen úgymint *Le Houga* (Landes), *La Hougue* (Manche), *La Hogue* (Calvados) és *Les Hogues* Eure megyében.

1. – Francio (Francia) király felépítteti Szikambriát / Grandes Chroniques de France 1. folia
2. – I. Clovis (Klodvig) király megkeresztelése / Grandes Chroniques de France
3. – Ethnogenetikus táblázat Gérard de Sède könyve alapján

Még egy érdekes adalék; Homérosztól tudjuk, hogy a régi görögök a trójaiakat „trósz”-oknak hívták. Az előzőek figyelembevételével már nem is oly’ meglepő, hogy e formában is fennmaradt a szikamberek e népnéve Franciaország Gironde nevezetű megyéjének *Troô* (régí írásmóddal; *Troos*) nevű településének névválasztásában.

Képek jegyzéke:

1. – Francio (Francis) király felépített Szikambriát / Grandes Chroniques de France 1. folia
2. – I. Clovis (Klodvig) király megkeresztelése / Grandes Chroniques de France
3. – Ethnogenetikus táblázat Gérard de Sède könyve alapján

„Nyelvében él ...”

Bár tudjuk, hogy nyelvcsere következtében a mai franciák már egy újlatin nyelvet beszélnek, mégis felmerülhet bennünk a kérdés; Vajon megmaradt-e néhány nyom, néhány fogalom az ősi idők világából? Erre a kérdésre határozott igennel csak olyan nép fia tud felelni, akinek az anyanyelve segítségével nem okoz nehézséget a ráismerés az ősvallás témakörébe tartozó kifejezésekre és ezek mögöttes tartalmaira. Ez pedig a „Tudás népe”, amely mag formájában megőrizte az ősi, eredendő égi tudást és törvényt; a TUR.AN-t. Soroljunk fel ilyen kifejezéseket!

EN.KI. Isten Gyermekeinek; a KI.EN.GER-ek földjén, a négy folyó határolta helyen van a világ közepe, ahol az Égig érő világfa áll és ezt a helyet az akkoriak a „Világ köldökének” is nevezték utalva az eltéphetetlen égi kapcsolatra. Ez a kifejezés él a következő francia mondásban; „ *Il se pense être le nombril du Monde*” magyarul: „Azt hiszi ő a világ közepe!” Ha másból nem is de Axtérix, a gall történetéből ismerhetjük a következő kifejezést, - a gallok nem féltek semmitől csak attól, hogy a földre szakad az Ég = „*Le ciel tombe sur la terre*”, ez maradt fenn nálunk a következő átok formájában: Szakadjon reád az Ég!” A „Hétszintes Menny” fogalma az alább következő mondásban érhető tetten; - „*Être au septième ciel*” magyarul; - „A hetedik mennyországban érzi magát.”

Az hogy milyen személyiségjegyekkel bírtak a frankok az kiderül a „*franc, franche*” jelző értelemszerű használatából; „ *Parlez franchement!*” = „Beszéljen nyíltan, őszintén, szabadon, gátlások nélkül!” vagy „Ne kerteljen!” - Említhetnénk még a magyar népmeséinkben előforduló „Élet vize” kifejezést, ez is megtalálható szó szerint a francia nyelvben; „*L'eau de vie*” a pálinkára vonatkoztatva (lehet is benne valami, hiszen egy korty pálinkától a félholt is magához tér, különösen, ha magyar az a pálinka).

Úgy gondolom írásom választ ad arra a kérdésre, amelyet egyik francia nemzetiségű barátom tett fel nekem, - Miért szeretik a magyarok a franciákat? - és itt a közemberekre gondolt, nem a „Templom építőkre”.

Azért, kedves barátom, mert az egészséges magyar nép kollektív emlékezetében megmaradt a nyoma annak – ami a franciákéból 1789 óta programszerűen törlődött – hogy egykor, utunk kezdetén, testvérnépek voltunk, egy házból, egy hazából indultunk vándorútra, és talán a pannóniai szikamberek sem éltek volna itt nyolcszáz évet a Kárpátok koszorúi között békés együtt élésben a keltákkal, szkítákkal, ha nem érezték volna jól magukat e szent, központi szegletében a világnak.

Felhasznált irodalom:

Gérard de Sède: *Race fabuleuse / extra-terrestres et mythologie mérovingienne* /J'ai lu/ édition Paris, 1974.

Grandes Chronique de France

ROIS de FRANCE /Les Merveilles/ édition MOLIERES, Paris 1997.

Simon Zsolt: Trója az anatóliai nyelvészet tükrében /tanulmány – InterNet: <http://hettitalap.hu>

Vértessy György: Fehéregyháza Kérdése /kiadatlan tanulmány

1. – Francio (Francia) király felépítteti Szikambriát / Grandes Chroniques de France 1. folia
2. – I. Clovis (Klodvig) király megkeresztelése / Grandes Chroniques de France
3. – Ethnogenetikus táblázat Gérard de Sède könyve alapján